

SAT FRI TIL AT TJENE!

Cellegruppeoplæg efteråret 2010

Augustin af Hippo sagde: »Deo servire vera libertas est« — "Sand frihed er at tjene Gud". Det er en fantastisk tanke! Skulle vi som kristne, virkelig kunne kaste os ud i tjeneste for Gud, og midt i det opleve, at friheden følger med? På de fleste af os virker det måske mere som om, der i selve udsagnet ligger en indbygget selvmodsigelse. Hvordan kan en person der gennem det at tjene, og dermed står til rådighed for en anden end sig selv, samtidig være virkelig fri? Det er vel netop ved at afgive noget af sin suverænitet, at man bliver en tjener.

Ikke desto mindre taler Augustin her, om et af de store mysterier ved kristen tjeneste. Alt for mange misforståelser er dukket op i forbindelse med kristen tjeneste. Misforståelser, der handler om tvang, skyld, pligt, prestige og magt. Men Gud lover faktisk, at når vi kaster os ud i tjeneste for ham, så vokser vores modenhed, vores glæde, vores selvagtelse og vores frihed.

I dette korte oplæg behandles fem grundlæggende sider af det at tjene Gud. Først ses der på udgangspunktet for kristen tjeneste, derefter tjenestens karakter, kendetegn og fællesskab og endelig på den pris det koster, at leve som en Guds tjener.

Oplæggene er til brug i cellegruppen. Bed og læs bibelteksten, og dernæst oplægget til den pågældende aften. De efterfølgende spørgsmål er oplæg til debat. Brug så mange af dem, som I nu synes passer. Prøv at udfordre hinanden til at se mere og dybere end det umiddelbare. Sig Gud tak og bed sammen til sidst.

God fornøjelse !

Af Anne Mie Skak Johanson

Juli 2010

SAT FRI TIL AT TJENE!

Cellegruppeoplæg efteråret 2010

Det første først!

Tekst: Efeserbrevet 2, 1-10

[1] Tjenestens udspring

Frelst af nåde

Inden vi rigtig kan gå i gang med at tale om det at tjene Gud, så er vi nødt til at se på udgangspunktet for al kristen tjeneste. Uden det rigtige udgangspunkt, kan selv gode intentioner nemlig ende galt, uanset hvor hårdt der stræbes og pukles.

Kristent arbejde og tjeneste skal altid have sit udspring i Guds ubetingede kærlighed til os i Jesus. Vi kan som mennesker så let få følelsen af at måtte fortjene os til Guds accept og kærlighed. Måske har tidlig erfaring af betinget kærlighed, forfejlet kristen undervisning eller vores egen overdrevne idealisme, og ønske om perfektion forstærket den menneskelige tendens vi har til at forstille os, at Gud forlanger og forventer, at vi gør noget for ham. Vi tror at Gud forventer underordnelse og pligtopfyldelse, før han vil velsigne eller elske os. Derved ender vi med, at tjene Gud ud af skyld eller pligt, og i håbet om, at vores hårde arbejde vil fremmane god vilje fra Guds side.

Men det at være en kristen, og det at følge Jesus og tjene ham, bygger ikke på fortjeneste, men på Guds nåde. Jesus stedfortrædende død og hans sejrige opstandelse er troens fundament. Faktisk er ordet fundament rigtigt godt i denne sammenhæng. Med kristenlivet er det som med fundamentet til et hus. Hvis kristen tjeneste ikke har Guds kærlighed og nåde som forudsætning, så bliver det at tjene Gud, som at bygge et hus uden solidt fundament. Det ved vi godt går galt. Når der kommer vanskeligheder eller pres udefra, falder konstruktionen sammen, fordi det ikke er bygget rigtigt fra starten.

Bygge på nåden

At bygge på nåden, er at regne med Jesus. I brevet til Efeserne står der at frelsen, altså fællesskabet med Gud og livet i Gud, ikke er et resultat af menneskets gode gerninger – uanset hvor gode de end måtte være, men udelukkende et resultat af Jesu død på korset. Frelsen, friheden og livet som kristen er en gave fra Gud, som vi ikke selv har betalt eller købt. Frelsen er en gave, som tilbydes os ud af Guds kærlighed til os, og som vi frit kan tage imod. Al den velsignelse, som vi får lov til at leve i, skyldes alene at Jesus gav sig selv for os.

Det er altså troen på Jesus, der forbinder os til troens og nådens fundament. Og på det fundament får vi lov til at tjene Gud. Vi får lov til at gå ind i de gode gerninger, som hele tiden har været tiltænkt os, og som forud er lagt til rette for os.

Fri til at tjene

Ingen af os er tilfældigheder. Vi er skabt af Gud, unikt, særligt og med et bestemt formål. Formålet er gode gerninger! Dertil har vi fået evner, talenter og nådegaver. Kristen tjeneste er, som allerede omtalt, ikke et spørgsmål om at fortjene sig til Guds kærlighed, men at Gud i sin barmhjertighed sætter os i stand til at gøre det, vi hele tiden var bestemt til at gøre. At leve et liv, hvor gode gerninger og tjeneste bliver en del af, hvem jeg er, er at leve det liv som jeg er skabt til at leve. Vi tjener Gud ikke af pligt, skyld eller frygt, men i taknemlighed og glæde over det, han har gjort for os.

På den måde kan vi tale om, at vi sættes fri ved at tjene, nemlig fri fra vores eget begrænsede udsyn og vores selvoptagethed. Vi frigøres til at kunne leve efter Guds større og højere mål, til at se livet og alt det vi er, som en gave der vokser, når vi deler ud af den. Jesus kalder os til at følge ham, til at tjene Gud og han lover: "Jeg er kommet, for at de skal have liv og have i overflod."

Spørgsmål til drøftelse i gruppen

1. *Hvorfor er det så svært for os mennesker, at have Guds nåde som udgangspunkt i det vi gør?*
2. *Overvej og fortæl med egne ord, hvad du forstår ved "nådens fundament" i dit liv*
3. *Fortæl hvad der får dig til eller kunne få dig til, at turde basere din tjeneste på Guds nåde?*
4. *Hvordan kan vi som kristent fællesskab blive bedre til at opmuntre hinanden, til at tjene med nådens som udgangspunkt?*

EKSTRA

Studietekst: Rom 8.

Ottende kapitel i Romerbrevet handler om befrielse i Kristus, og deraf følgende barnekår hos Gud. Sidste del af kapitlet er nærmest en opløftet fejring af Guds store kærlighed til os i Kristus.

Blandt andet gennem læsningen af Romerbrevet fandt Luther frem til nåden i Kristus. Det ikke bare forvandlede hans eget liv, men blev det bærende element i reformationens teologi. Frelst bliver mennesket af nåde alene, ved troen på Kristus!

Se filmen "Luther" (kan lånes på menighedens kontor) og tal om, hvordan Luther finder frem til Gud, som "en barmhjertig Gud".

SAT FRI TIL AT TJENE!

Cellegruppeoplæg efteråret 2010

Sæt den anden højere

Tekst: Filipperbrevet kap. 2 [2] Tjenestens karakter

Magt, ære og succes! Disse tre har altid været eftertragtede. Storhed er blevet defineret som magt, ejerskab, prestige og position, og der har været kamp om at få del i goderne. Magt tiltrækker, for hvis du har magt til at få andre til at tjene dig, har du efter kulturens målestok fået succes og er nået i mål.

I vores "magt"-kultur er det ikke så underligt, at vi som kristne kæmper med at forstå, fremelske og praktisere Gudsrigets værdier som ydmyghed, selvfornægtelse, mildhed og næstekærlighed. I samfundets øjne er disse kendetegn for tjeneste snarere udtryk for svaghed, end styrke.

Tjeneste og selvopofrelse

Ikke desto mindre kalder Jesus os som kristne til at være tjenere. Indbegrebet af en tjener er, at han eller hun betjener en anden end sig selv. En tjener er ikke selv i fokus, men det er den som tjeneren betjener. Det at tjene et andet menneske bærer på den måde altid en vis ydmyghed og selvfornægtelse med sig, uanset hvordan vi vender eller drejer det. Tusindvis af bøger er skrevet om lederskab og ledelse. Det er den nye "trend" i erhvervslivet, men også i kirken. Men som kristne er vi kaldede til, at efterligne Jesus, til at være som ham; at være en tjener. Jesus kaldte sig selv for tjener og han målte ikke storhed i hvor mange der tjente ham, men i hvor mange han selv betjente.

For lidt og for meget

Det kan være svært, helt at vide hvordan man bedst tjener sit medmenneske. Vi har ikke automatisk et naturligt forhold til det at tjene andre, og derfor kan vores hjælp nogle gange ende i én af to yderligheder. Enten kan vores hjælp blive en overdreven redningsaktion, hvor vi, i vores bestræbelser, nærmest fratager den vi hjælper eget initiativ og råderum. Modsat kan det være, at vi slet ikke kommer i gang med at hjælpe nogen, fordi vi spinder en rationel bortforklaring på vores manglede villighed, til at betjene andre. Det kan f.eks. være undskyldninger som, at det i virkeligheden er meget bedre, hvis mennesker lærer at klare sig selv eller at den bedste hjælp vi kan give, er at holde os væk. Det kan være svært, at finde den rigtige balance og tjene andre sundt og godt.

Op på guldpodiet

Paulus anbefaler i Filipperbrevet, at vi kigger på Jesus, og tager model efter ham. Paulus sammenfatter Jesus tjeneste i, at han satte andre højere end sig selv. Det er en fantastisk god metafor på tjeneste - det at sætte en anden højere end sig selv. At tjene sit medmenneske er at løfte vedkommende op, sådan at han eller hun står højere end en selv. Det er, at sætte sin næste på guldpodiet og samtidig glæde sig over selv at få sølv.

For reelt at kunne sætte andre højere end sig selv, kræves en stor portion ydmyghed og tjenersind. Det ligger ikke naturligt til os, men heldigvis, kan vi bede Gud fylde os med sin Helligånd og forvandle vore sind. Vi må bede om et tjenende hjerte. Man kan gøre meget kristent arbejde, uden at have et tjenende hjerte. Tjeneste for andre, handler nemlig ikke kun om, at gøre mange ting eller at fikse bestemte opgaver, men om at løfte andre op, og sætte dem højt.

Spørgsmål til drøftelse i gruppen

1. *Hvilken erfaring har du med Gudsrigets værdier om tjeneste, i forhold til samfundets værdier, og praksis i hverdagens Danmark?*
2. *Hvilken af de omtalte "tjenestegrøfter" har du vanskeligst ved at undgå?*
3. *Hvordan kan vi hjælpe hinanden med at holde balancen, når vi tjener andre?*
4. *Hvordan kan vi som kristent fællesskab, blive bedre til at opmuntre hinanden til tjenersind?*

EKSTRA

Denne sang "The Servant King", taler om Jesus som den tjenende konge – der kalder os til at følge hans eksempel. Tal om sangen, og syng den evt. sammen. (på dansk hedder sangen "Du kom fra himlen herved")

***This is our God, the Servant King
He calls us now to follow him
To bring our lives as daily offering
of worship to the Servant King***

*1. From heaven you came helpless babe
entered our world, your glory veiled
Not to be served, but to serve
and give your life, that we might live.*

*3. Come see his hands and his feet
the scars that speak of sacrifice
Hands that flung stars into space,
to cruel nails surrendered*

*2. There in the garden of tears
my heavy load, he chose to bear.
His heart with sorrow was torn
Yet not my will but yours, he said.*

*4. So let us learn how to serve,
and in our lives enthrone him.
Each others needs to prefer
for it is Christ we're serving*

SAT FRI TIL AT TJENE!

Cellegruppeoplæg efteråret 2010

Gud vil barmhjertighed

Tekst: Lukas 10,25-37

[3]Tjenestens kendetegn

"Deraf skal alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden"

I det første århundrede, skriver Tertullian, en af kirkefædrene, pralende, at Jesu proklamation, nu var blevet en virkelighed i kirken. Selv modstanderne af kirken undres, skriver Tertullian, og siger " Se, hvor de elsker hinanden".

Barmhjertighedens sted

Desværre har kirken ikke altid været kendetegnet ved kærlighed og barmhjertighed. I kirken og blandt kristne, tales der meget om kærlighed, men venlige og barmhjertige handlinger må nødvendigvis bakke ordene op. Vi tror på kirken som Guds familie, hvor der skal herske kærlighed, og godhed mellem brødre og søstre. Den indbyrdes kærlighed blandt kristne, skal ikke reduceres til en kærlighedens doktrin eller positive og hjertevarme følelser overfor hinanden, men derimod udledes i sin fylde med kærlige ord og konkrete hjælpende handlinger, som frisætter og giver værdi til næsten. Kirken skal være et barmhjertigt sted, hvor der er plads til fejlbarlige Jesus-disciple, der kæmper og stræber i, og med livet, og hvor vi kan støtte og hjælpe hinanden, i vores bestræbelser og skrøbelighed.

De fattige og nødlidende

Udover discipelflokken, som Jesus brugte meget af sin tid på jorden sammen med, er der en anden gruppe, som har en særlig plads i Jesu tjeneste. Jesus havde en særlig forkærlighed for de udstødte, de foragtede og dem som ingen gad være sammen med. Han opsøgte de fattige, de syge, luderne, de forhadte jøder, som arbejdede for besættelsesmagten – romerne, og tiggerne ved vejsiden, og han satte en ære i, at have fællesskab med disse mennesker. Jesus lod disciplene forstå, at de, der ønskede at følge ham, måtte føle et ansvar for at hjælpe de fattige. Vi er som kristne kaldede til at tjene som Jesus tjente, også når det gælder de fattige og nødlidende. Udsatte og foragtede skal have et særlig fokus i kristen tjeneste, og barmhjertigheden skal særligt omfatte dem. Jesus fortæller os endda, at der er knyttet en særlig velsignelse til at tjene disse "mindste". Når vi betjener dem, tjener vi Herren selv.

Gud er barmhjertighed

Målet med kristen tjeneste er, at bringe folk i kontakt med Gud, at lade dem mærke Guds godhed og nåde. Gud ønsker gennem sine tjenere, at bringe sit barmhjertigheds rige til alle. Kristen tjeneste skal altid have barmhjertighed og godhed som fortegn.

Hvis vi oplever at kærligheden til mennesker forsvinder, eller vi mere og mere bare ser tjenesten som en tung opgave, så skal vi stoppe op. Det er ikke sikkert vores tjeneste er uden succes, men hvis fortegnet ikke er barmhjertighed, har vi brug for at søge Gud.

- Bed Gud vise dig, om du er i den rigtige tjeneste.
- Bed Gud dele sit hjerte, for dem du tjener, med dig. Bed ham fylde dig med kærlighed, og passion for dem.
- Bed Gud vise dig, hvor meget han elsker dig, og hvor værdifuld din tjeneste er.

Gud er barmhjertighed, Jesus viste barmhjertighed og vi er kaldet til at udleve samme barmhjertighed.

Spørgsmål til drøftelse i gruppen

1. Hvor er de fattige og udstødte her i Danmark?
2. Hvor er de nødlidende og foragtede her i Odder?
3. Hvordan viser vi barmhjertighed mod folk vi ikke kender?
4. Hvordan fastholder vi et fokus på de svageste i vores tjeneste?

EKSTRA

Læs 1. Kor 13

Moder Teresa af Calcutta, stiftede i 1950 en katolsk nonneorden, kaldet Kærlighedens Missionærer (Missionaries of Charity). I tillæg til de tre traditionelle ordensløfter om fattigdom, kyskhed og lydighed, aflagde kærlighedens missionærer et fjerde løfte om at «give gratis tjeneste til de fattigste af de fattige». Moder Teresa er kendt som fortæller for de udstødte og uelskede. Læs nedenstående Moder Teresa citater om kærlighed, og diskuter deres betydning, og hvordan de omsættes.

"Den værste fattigdom er ensomhed og følelsen af at være uelsket"

"Det handler ikke om, hvor meget du gør, men om hvor meget kærlighed du lægger i det, du gør"

"Glæde er et net af kærlighed, hvormed du kan fange sjæle"

"Sulten efter kærlighed, er langt sværere at fjerne, end sulten efter brød"

"Hvis vi ønsker at et kærligheds budskab skal høres, er det nødt til at blive sendt ud. For at holde en lampe brændende, vi er nødt til vedvarende, at hælde olie i den"

"Lad os ikke være tilfredse med, bare at give penge. Penge er ikke nok, pengene kan være gode, men de har brug for dit hjerte til at elske dem. Så spredes din kærlighed overalt hvor du går"

SAT FRI TIL AT TJENE!

Cellegruppeoplæg efteråret 2010

Skulder ved skulder

Studietekst: Efeserbrevet 4, 1-16 [4] Sammen i tjeneste

Guds plan

Gud har en plan, han har et helt særligt mål for øje. Han ønsker at hans skabning genoprettes! Gud ønsker at mennesker indføres på Kristi legeme, og at alle i Kristus vokser op til modenhed, en modenhed der kan rumme Guds fylde. Det betyder en modenhed der rummer étheden med Gud, forståelsen af Gud, og overgivelsen til Guds vilje. Det samlede mål er, at Guds rige bryder igennem i vores verden, med herlighed og kraft.

Vi er alle kaldede til at tjene dette mål. Til det er vi udrustede, men forskelligt. Der er særlige opgaver, som er lagt hen til den enkelte, som han eller hun er helt særligt udrustet, og forudbestemt til at gøre. Men vores mål er fælles. Selvom vore opgaver er unikke, er det altså ikke en del af planen, at vi skal arbejde alene. Vi har brug for at samarbejde med andre, og lade vore talenter spille sammen med andres – for deres, for vores, og for sagens skyld.

Samarbejde

Måske kender du til den negative oplevelse af, at stå alene med en opgave. Man bliver hurtigt træt, og led og ked af det. Man må selv bære hele ansvaret, der er ingen opmuntring, der er ingen at dele glæden eller besværlighederne med. Det er hårdt at arbejde alene, og det er heller ikke meningen, at vi skal det. Guds plan er at vi skal arbejde sammen med andre – stå skulder ved skulder med andre, der sammen med os er i tjeneste.

I Prædikernes Bog, står der meget sigende om samarbejde: *Hellere to end én, de får god løn for deres slid (sliddet med at holde sammen, og enes). For hvis de falder, kan den ene hjælpe den anden op. Men ve den, der er alene! Hvis han falder, er der ingen anden til at hjælpe ham op. Og når to ligger sammen, kan de holde varmen, men hvordan får man varmen, når man er alene? (dette vers er blevet brugt om ægteskabet, men det at holde varmen om natten er et udtryk for, at overvinde vanskelige forhold og udfordringer) Den, der er alene, tvinges i knæ, men to kan holde stand. Tretvundet snor brister ikke så let.*

Når vi arbejder sammen, får vi simpelthen mere lavet, og der er mulighed for gensidig støtte og opmuntring. Vi bliver ikke nær så trætte og slidte. Desuden er det meget sjovere, når der er nogen at samarbejde med

Medvandrere

Vi taler ofte om livet, som en vandring. Vi taler om, at vi som kristent fællesskab er velsignet, fordi vi har mennesker vi kan følges med gennem livet. Det er godt, og rigtigt at vandre sammen. Dette gælder også tjeneste. Vi er velsignede, fordi vi ikke behøver at stå alene i tjenesten. Der er andre, vi kan arbejde og trække på samme hammel med. Der er folk, som kan være vore medtjenere.

Fordi hele vores liv er omfattet af det at tjene Gud, står vi ikke kun skulder ved skulder, når vi i fællesskab klare et projekt i kirken, eller står for kirkekafe sammen. Vi står sammen med hinanden over tid, og i forskellige livssituationer, livsfaser og tjenester. Det betyder, at vi holder ud og udholder, når det er svært, og at vi glædes sammen og på hinandens vegne, når tjenesten lykkes. Det betyder også at vi over tid "giver og tager", så vi lærer af hinanden og er med til at udfordre og forme hinanden.

Vi kan selvfølgelig ikke være tæt forbundet med alle i menigheden eller alle kristne i vores område, men vi kan være tæt forbundet med nogle få, som så igen er forbundet med andre, og fordi målet er fælles, kan vi bevæge vi os i samlet flok i samme retning.

Spørgsmål til drøftelse i gruppen

1. Når en kurs skal holdes er det bedst at holde målet for øje. Hvordan holder vi målet – det store mål – for øje, i vores tjeneste for Gud?
2. Er du god til at arbejde sammen med andre?
3. Hvad synes du er det vanskeligste ved at samarbejde (særlig med fokus på samarbejdet i kirken)?
4. Hvordan kan vi som menighed hjælpe hinanden, til altid at arbejde "skulder ved skulder" – eller sammen i teams?
5. Bruger du de særlige evner, som Gud har givet dig?

EKSTRA

Studietekst: Romerbrevet kap. 12

Læs teksten igennem et par gange – gerne højt. Find den sætning som tiltaler, udfordrer eller opmuntrer dig mest - de ord som står frem ved eller tilbage efter gennemlæsningen. Forhold dig til, hvorfor de mon gør det, og hvad Gud vil sige til dig gennem det. Slut af med bøn, enten hver for sig med stilhed, eller med fællesbøn.

SAT FRI TIL AT TJENE!

Cellegruppeoplæg efteråret 2010

Tjen i tillid til Gud

Tekst: Mattæus kap. 10

[5] Tjenestens pris

En tjener stiller sig til rådighed for tjeneste, og er klar når det bliver kaldt. Hvis vi kun tjener når det er belejligt for os selv, er vi ikke rigtige tjenere. En rigtig tjener gør det, som er nødvendigt, selv når det er ubelejligt. Når vi tjener Gud, må vi stille os til rådighed, sådan at Gud kan bruge os når, og hvor han vil. Nogle gange betyder det, at vores tidsplan bliver forstyrret og vore egne behov må sættes til side. Det er en del af prisen, for at være en kristen i tjeneste.

Hvis vi starter vores dag med, at overgive os til Gud, og til det at tjene ham, bliver det lettere for os, at se det, som Gud lægger foran os, som åbninger for tjeneste. Så bliver det ikke forstyrrende afbrydelser, men guddommelige tjeneste-muligheder.

Tjenestens pris

Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig. For den der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig og evangeliet, skal frelse det. (Mark 8,34)

Det at tjene Gud koster, faktisk koster det hele vores liv, med alt det vi har, og det vi er. Jesus siger, at det at følge ham koster mere, end vi regner med. Prisen er høj, ikke fordi det kræver en større indsats fra vores side, men fordi discipelskab koster, at vi er villige til at give slip. Vi må slippe vore forudindtagne holdninger overfor mennesker og situationer, vore egne kolde og dømmende hjerter, vores umodne modvilje mod at lære nyt og vokse som kristne. Tjenende discipelskab koster, at vi tør miste os selv, for at kunne modtage det spændende og udfordrende liv, følgeskabet med Jesus bringer. Vi må give slip på vores egen ret og vej, og gå i tro på, at det Gud har til os er bedre og mere fyldt af liv, end det vi selv kommer med.

• I livet som helhed

Når vi taler om kristen tjeneste, kommer vi let til udelukkende at tænke på opgaver i kirken. Men kristen tjeneste omhandler hele vores liv, både hjemme i familien, i forhold til vores naboer og relationer generelt, vore arbejdskontakter og vores indsats i kirkens fællesskab. Tjenesten i kirken opflammer og forstærker vores personlige kald, og der kan vi også sammen når længere, men det skal altid ses i sammenhæng og enhed med hele vores liv. Gud kalder os til at tjene ham med hele vores liv og til at give ham lov til at bruge os lige der, hvor vi er.

- **I det små og til tider usynlige**

Størrelsen på den tjeneste vi har, er ikke vigtig. Små tjenester er lige så betydningsfulde som store. Som en Guds tjener, vil du aldrig nå et stadie i livet, hvor du bliver for betydningsfuld, til at tjene i simple rutinemæssige opgaver. Det handler nemlig om holdning og karakter. Jesus tjente sine disciple gennem simple og almene opgaver. Han vaskede fødder, han hjalp børnene, han lavede mad (endda morgenmad) og han hjalp de spedalske. Der var ikke noget, der var for småt eller ussel for ham. Vi kaldes til at følge Jesu eksempel.

- **Gennem talenter og evner**

Nogle af os er højtbegavede, andre helt almindeligt begavede, men vi har alle fået evner og talenter. Disse karaktertræk er netop gaver vi har fået, ikke for at holde dem til os selv, men for at vi kan tjene med dem. Det er ikke altid fornøjeligt at dele ud af sine egne gaver, men det er altså det en tjener gør. Han deler sine evner med den der har behov, både de uovertrufne evner og de mere almindelige. Vi skal ikke holde vore talenter tilbage hverken i falsk ydmyghed eller som selvhøjtidelige bedrevidende, men bruge det vi har fået i tjeneste for andre. Med et citat fra A.P. Møller "De der har evnen, de har også forpligtigelsen".

- **Ejendele og penge**

Endelig er der alt det som vi ejer, det som rettelig tilhører os, det som vi selv har tjent op til og anskaffet os. Vi har helt ret til at beholde det til os selv. Men tjenestens kald er, at vi deler ud af selv det, som helt retsmæssigt er vores. Ikke fordi vi skal, men fordi vi gerne vil dele ud af vores velsignelse og tjene andre med det som vi ejer. Faktisk er der folk, som primært er kaldet til at tjene ind i dette område, en særlig givertjeneste som Gud har velsignet dem med.

Spørgsmål til drøftelse i gruppen

1. *Hvorfor er det så svært for os at tale om discipelskabets pris?*
2. *Hvad oplever du er vanskeligst at opgive, for at kunne følge Jesus som hans discipel og tjener?*
3. *Har du nogen som er forbillede for dig, i det at være en kristen tjener?*

EKSTRA

Studietekst: Filipperbrevet kap. 3,1-16

Genkald dig Paulus liv: - som rettroende jøde, hans omvendelse, hans oplæring i den kristne tro, hans udsendelse som missionær og hans mange strabadser på missionsrejserne. Læs teksten fra Filipperbrevet i lyset af Paulus' liv og tal om den pris discipelskabet havde i hans liv.